سوّم ـ لبّيك گفتن

سوّم ـ لبّیک گفتن

م۱۴۵- لبّیک گفتن در احرام مانند تکبیرة الاحرام در نماز است ؛ هنگامی که شخص لبّیک کامل را بگوید، مُحرم می شود و اعمال عمره ی تمتّع را آغاز می کند. لبّیک به منزله ی اجابت دعوت پروردگار است که مکلّفان را به حج فراخوانده است ؛ از این رو شایسته است که لبّیک با خضوع و خشوع کامل ادا شود.

م۱۴۶- مقدار واجب از تلبیه این جملات است: «لبّیکَ اللّهُمَّ لبّیک، لبّیکَ لا شریکَ لکَ لبّیک»

و احتیاط مستحب است که پس از آن بگوید:. «إنّ الحمدَ و النّعمَةَ لکَ و المُلک لا شریکَ لکَ لبَّیک»

و مستحب است که با حضور قلب و خشوع این جملات را که در روایت معتبر وارد شده است به آن بیفزاید:

«لبَّیکَ ذَا المَعارجِ لبَّیکَ، لبَّیکَ داعِیاً إلی دارالسَّلامِ لبَّیکَ، لبَّیکَ عَفّارَ الذُّنُوبِ لبَّیک، لبَّیکَ أهْلَ التَّلبِیةِ لبَّیک، لبَّیکَ ذَا الجَلالِ وَالإکرامِ لبَّیک، لبَّیکَ تُبْدِئُ وَ المَعادُ إلَیکَ لبَّیک، لبَّیکَ تسْتَغْنِی و یُفْتقرُ إلَیکَ لبَّیک، لبَّیکَ مَرْهُوباً وَ مَرْغُوباً إلَیکَ لبَّیک، لبَّیکَ إلهَ الحَقّ لبَّیک، لبَّیکَ ذَا النَّعْماءِ وَالفَضْلِ الحَسَنِ الجَمِیلِ لبَّیک، لبَّیکَ کشّافَ الکَرَبِ العِظامِ لبَّیک، لبَّیکَ عبدُکَ وَابْنُ عَبْدَیکَ لبَّیک، لبَّیکَ یا کریمُ لبَّیک»

م۱۴۷- مستحب است پس از آغاز احرام تا قبل از رسیدن به مکه لبیک را بارها و بارها تکرار کند.

م۱۴۸- لازم است مقدار واجب از لبیک را صحیح تلفظ کند و اگر بلد نیست باید یاد بگیرد یا کسی کلمه به کلمه بگوید و او آن را به طرز صحیح تکرار کند و اگر هیچ یک ممکن نیست به هر نحو می تواند بگوید و بنا بر احتیاط واجب، نایب هم بگیرد که عوض او آن را صحیح ادا کند.

م۱۴۹ ـ اگر عمداً لبّیک را نگوید، حکم کسی را دارد که عمداً احرام از میقات را ترک کرده است. [۱]

م۱۵۰ ـ هر گاه کسی بدون عذر لبّیک را صحیح نگوید، حکم کسی را دارد که عمداً لبّیک را ترک کرده است.

م۱۵۱ ـ هر که برای عمره ی تمتع محرم شده وقتی به جایی می رسد که خانه های مکه دیده می شود، دیگر نباید لبیک بگوید و واجب است گفتن لبیک را قطع کند. مراد از خانه های مکه بنا بر احتیاط واجب خانه هایی است که در همین زمان جزو مکه است، هر چند از قسمتهای جدید و تازه احداث شده باشد.

م۱۵۲ ـ احرام در حجّ تمتّع و عمره ی تمتّع و حجّ إفراد و عمره ی مفرده فقط با لبّیک گفتن محقق می شود، ولی احرام در حجّ قِران، هم با لبّیک گفتن محقق می شود هم با اِشعار و تقلید.[۲] اشعار مخصوص شتر است و تقلید در مورد همه ی قربانی ها است.

[۱] . در مسائل ۱۴۸ و ۱۵۲ حکم آن بیان شد.

[۲] . اشعار یعنی مجروح و خون آلود کردن کوهان شتر تا معلوم باشد که برای قربانی حج است و تقلید یعنی نعلین یا نخی به گردن حیوان آویزان شود تا معلوم باشد حیوان برای قربانی حج است.